

شکاف مردم و صندوق پرشدنی است؟

مردم تنها سلاح بی خدشه و تمامی ناپذیر و پرشور هستند که تاریخ انقضا ندارند و برخلاف دیگر ابزارها و نهادها و امکانات، دچار کهنگی و انحلال و تجدید و تغییر نمی‌شوند.

به گزارش سایت خبری پرسون، سید مسعود رضوی در یادداشتی نوشت: طی روزهایی که مناظره و مجالس انتخاباتی نامزدهای ریاست جمهوری در معرض افکار و انظار قرار گرفت، تکانه‌ای به سبب آرای کلی وارد شد و به نظر می‌رسد، به رغم تمام محدودیت‌ها، باز هم شور و مباحثه‌ای جدی در راه است و ای بسا که شگفتی و هیجانی هم برای ایران به همراه داشته باشد.

مهمترین مسئله از ابتدا همین بوده است که در فترت سالهای اخیر و شکافی که میان بسیاری از مردم و صندوق آرا پیش آمد، چگونه جریان مافات شود و اکثریت مجاب شوند که در انتخاب رئیس دولت مشارکت نمایند. مزیت ما در میان کشورهای اسلامی و منطقه، در درجه اول همین مردمسالاری و پشتوانه سیاسی و ملی آن بوده است. امنیت هم جز در همین راستا، غیر قابل تعریف و دستیابی است.

زیرا مردم تنها سلاح بی خدشه و تمامی ناپذیر و پرشور هستند که تاریخ انقضا ندارند و برخلاف دیگر ابزارها و نهادها و امکانات، دچار کهنگی و انحلال و تجدید و تغییر نمی‌شوند.

مردم سرآمد و صاحب مملکت‌اند و اکثریت به هر حال بر منافع ملی اجتماع می‌کنند و آن را به مثابه هدف ثابت و صالح متحقق می‌سازند. وقت پذیرش این مهم رسیده و شرایط داخل و خارج، هر خردمندی را مجاب می‌کند که روح ملی و رای اکثر، دیگر زینت نظام و کشور نیست، ذات انقلاب و جمهوری است و ضمانت امنیت و پیشرفت.

اما اگر حضور مردم برای ارزشگذاری یک انتخابات، ضرورت و اولویت دارد، بی‌طرفی و نگرش همه‌جانبه‌نگر بر مبنای احترام ملت نیز معطوف به اعتبار نظام سیاسی است. بی‌طرفی و انصاف و مراعات داوران و ناظران، بخش مهمی از اعتبار و اقتدار نظام محسوب می‌شود. مدیران باید امانتدار باشند و تمام کاندیدها و هواداران‌شان را بر یک روش و یک قانون، به مساوات همراهی کنند تا تمام سلیق و علایق توزیعی عادلانه و بی‌مانع در صحنه رقابت یافته، بهترین رئیس جمهور برگزیده شود.

نهادهای حکومتی و رسانه‌هایی که از بیت‌المال حقوق می‌گیرند، هیچگاه نباید دست دخالت در کار کاندیدها و سخن و دیدگاه آنان دراز کنند و جانبی را نگاه دارند یا مانعی را در کار آورند. جز شاکی خصوصی و حق‌الناس، که آن هم از مجاری قانونی و قضایی پیگیری می‌شود و در حکمت ما بزرگان متذکر شده‌اند که: «تبه گردد آن مملکت عنقریب/ کز او خاطر آزرده آید غریب»

پس هر شائبه‌ای به نفعی و اثبات برای ورود به کار رقابت، در چنین نهادها و رسانه‌ها خلاف و عین بی‌عدالتی و خروج از سیاست کلی نظام و قانون اساسی است. اصل، بر تساوی حقوق، برابری در عرصه رقابت و مشارکت گسترده اقشار مختلف مردم است. سخن را خلاصه کنم به شعر دلکش سعدی و در آستان انتخابات بوستانش را مثال آورم:

بر آن باش تا هر چه نیت کنی
نظر در صلاح رعیت کنی
الا تا نیچی سر از عدل و رای
که مردم ز دستت نیچند پای
از آن بهره‌ورتر در آفاق کیست
که در ملکرانی به انصاف زیست